

داناز كامران خوشناو

كۆترە سپىيەكەم

نووسمر : داناز کاممران خوشناو

بابهت ؛ كورتهچيرة كي مندالان

دیراین : دهزگای روانگه

نيگاركيش : بينهنام بابمزاده

ريّنووس و هملّمچن: باخان نمحمد

چاپ : يەكەم ١٠١٩

تيمار: ٢٠٠٠ دانه

چاپخانه : هاوسمر

مانی لمچاپدانموهی نمم بمرهمه پاریّزراوه بوّ دهزگای روانگم لم بمرِیّوهبمریمتیی گشتیی کتیّبخانم گشتییمکان ژمارهی سپاردنی (۳۳۸)ی سالّی (۲۰۱۹) پیّدراوه

بیرمه کاتیک تصمنم شمش سالان بوو، همموو شمموان و کاتی دهچووه بازار، نموا دیاریی جوانی بو دههیّنام و بمخوشییموه چاوهروانی شممممم دهکرد. لم روزی لم دایکبوونیشم، کیّکی خوشی بو دههیّنام و دایک و خوشکمکانم مالّیان دهرازاندهوه و دیارییان پیشکمش دهکردم.

من برام نییم و تمنیا دوو خوشکم همیم. گموره کمیان میدیایم کم همشت سالٌ لم من گموره تره، لانمش ناوه نجییم کمیم، پیّنج سالٌ لم من گموره تره، بملّام زوّر لم میدیا دریّرُتره (حمز ناکمم میدیا نموه بخویّنیتموه، نموهک لیّم زویر بیّت).

کاتی تصممنم بووه همشت سالان، باوکم لم کار دوور خرایموه، نمحزانی نمو شتم مانای چییم, بملام دواتر زانیم شتمکی چمنده خرایم. راستم نمو زوّر لم مالّموه ده مایموه، همرچمنده دلّم بممم خوّش بوو، بملام وهکوو جاران دلّی خوّش نمبوو و نم وهنده یاریی لمگمل نمده کردم.

له پۆلی چوارهم، به سیّیمم دهرچووم له قوتابخانه. لهبیرم چوو نموه بلّیّم, من له قوتابخانهی شیاو بووم, نموسال بوومه پۆلی پیّنج. همرچهنده نیّستا پشووه، بملّام به ردهوام له فایبمر قسه لهگمل شمش برادهره کانم ده کمم.

له پۆلی چواردم. به سیّیمم ددرچووم له قوتابخانه. لمبیرم چوو نمود بلیّم، من له قوتابخانه ک شیاو بووم. نموسال بوومه پۆلی پیّنج. همرچهنده نیّستا پشوود، بهلام به رددوام له فایبمر قسه لهگهل شهش براددره کانم ده کهم. دیبه له پۆلی یه کهود لهگهلم، نمودی بیبینی؛ دهلّی له تممهنی خوّی گهوردترد، به لام زوّر ناسک و زیردک و عاقله.

شمهین گچیکی زور باشم و منی خوش دهویت. بانم گچیکی وردیلمی بچووکم، بملام تمممنی دوازده سالانم. نمو همرچمنده لاشمی بچووکم، بملام دلیکی گمورهی جوانی همیم. سوزدار گچیکی باشم، بملام بمردهوام چاوی بمخصم و کرم، چونکم باوکی کوچی دوایی کردووه. پهوان و میناش دهستمخوشکمن و خوشم دهویت. لم پاستیدا مین همموو براده ره کانم خوش دهوی ماموستاگان و قوتابخانمکمشم زور خوش دهوی بملام نموی شموی گویبیست بووم کاتی باوکم بم دایکمی ده گوت: ده بی دانازی لمو قوتابخانم ده گوت: ده بی دانازی لمو قوتابخانم نماوه.

نازانی بوّ وای گوت و بوّ تاقمتی نییم. لمگملّ نموهی همموو رِوّرُ وهرزشی دهکات و من به یمک دهست هملّدهگریّ! ناخر من کیّشم نموهنده زیاد نمبووه بمو پشووه؟

بــهلّام وا برانــم نــمو معبمســتی پارهیــه، هــمر بۆیــه نیّســتا وه کــوو جــاران بــه شــمعووان ناچیّته دهری و دیارییشم بو ناهیّنیّت.

قسمیمکتان پی ده آییم و نامموی لای نمو باسی بکمن، لمپاش همر نویژیک, دوعای ده کمم نمو کاریک بدوزیتموه، دوعای ده کمم کم باوکی هیچکمس بیکار نمبیت تاوه کوو منی لی نمیمت و بمردهوام دیاری بو بچیت. لمبیرمه حمزم له همرچی با، بابم بوی ده هینام.

هاوینیّکیان حمزم لم جووجکمی رِدنگاورِدنگ بوو، سی جووجملّمی هیّنا، بم رِدنگمکانی (کمسک، سوور، زدرد)، زوّر قشت و جوان بوون، لمنیّوان خوّمانمان دابمش کرد و همر خوشکیّک؛ یمکی بـمر کـموت، هیـی مـن کمسک بـوو. بـملّام کاتـی گموردبـوون، همرسـیّکیان بوونـم سـی کملّمبابـی گـمورد. لمبـمر نـمودی دلّمـان نمهـات گوّشـتیان بخوّین، بوّیه دامانه خملکی، ناخر کمس همیم گوّشتی برای خوّی بخوات؟ (دواتہ حمزم چووہ ویندگیشان و باہم زوّر شتی فیّہ کہدم، دهفتمرویّنه و پمراوی جوانی بوّ هیّنام، نصب جگہ لہ پیّداویستیبدگانی دیکمی وہ کوو (ماجیک، قدلممداری رہنگاورہ نگ، پاستیل)ی بوّ هیّنام و ویندگیشانی فیّہ کہدم. دواتہ ده فتمری گمورہی هیّنا و فیّہی کہدم چوّن به رہنگی ناوی، ویّند بکیّشم. خوّشترین شت نموہ بوو کاتی ویّنم ده گیشا و رهنگم ده کیدم، نمو به رهنگی رهش بمسمریدا دهھاتموہ و زوّر جوان دهبوو، نموهم لمبیہ چوو، چمندین جار ویّند گمورہ و نمورہ و نمورہ دهبروی نموهم لمبیہ چوو، چمندین جار ویّند گمورہ و دیاریم نمشہ کانم لدہ قوتابخانہ بدی دیار هدلواسہ اون و دیاریم ناقل، زیره کی هیّمن و ویّندگیش بووم.)

نموهی لیره دهمموی بوتانی باسی بکمم، یمکیک لم جوانترین و خۆشمويسترين ديارىيمكانى بابم بوو؛ شتمكى زۆر جوان و خۆشم ویست.باوکم نصندازیاره و کاتی خوی له شوینیک کاری ده کرد، بینایه کی زور گموره و بلند بوو. به شیّوه ک کاتی لمژیری راده وهستای، دهبو وایه ملت زور بلند بکمی و نموجا سمريت نمدهبيني. خو نمكم كلاوت لم سمر بايم، نموه يم كسمر بمر دة بؤوة خوارةوة، نموة ندة بلند بوو. نمو نيّوارة يمك جوو تا بزانی کاری دهست ناکمویتموه لموی، نازانم چیی کرد، بملام دره نك هاتموة. له قسه کانی له گه ل دایکم، زانیم کار لهوه بینایه راوه ستاوه و هیچ کاری تیدا نماوه. کاتی هاتموه، جلمکانی هممووی تمر ببوون، چونکه باران دهباری، بهلام کارتونیکی بهتالی پی بوو، بهزدردهخمنه وه دایه دهستم. منیش پیم گوت سوپاس و نممزانی چیی تیدایه. لمسمر زدويم دانا و کاتي کردممود، بينيم کوتريکي زور جوان سمري بمرز کردهوی، سپی وهک بمغر، تاجیکی جوانی لمسمر بوو، به دوو ده ستم بمنمرمی هملمگرت و لمسمر زدویم دانا.

زوّر جوان دەروّی، دەتگوت سەما دەكات. بەراستى زوّر قشت بوو، بەلام وا دیار بوو بالّی ئازارى پیّ گەیشتبوو، من و دایكم چارەسەرمان كرد، بالْمكەمان چەور كرد و جیّگایەكی خوّشمان بوّ چاك كرد لەنیّو باخچە بچووكەكەى ژوورەوە.

من زوّرم خوّش دهویست و نمویش منی خوّش دهویست. یاریم لمگملّی ده کرد و ده هاتم سمر دهست و شانم. همندیّک جار دهفرییم سمر سمرم و لمویّ راده و هستا. همموو شتیّکی دهخوارد، بملّام لمسمر قسمیّ باوکم؛ برنجم نمده دایم نموهک تازاری بدات.

ناوکه سعموونم بو ورد ده کرد، به ناوی دهستم لوولم دهدا و بچووکم ده کرد، لمناو ژیرپیالمیه کی خاوینم داده نا بوی، لمناو ژیرپیالمیه کی دیکه ناوم بو داده نا . نمو زور کهی دهخوارد و به نمو نور که ناوی ده خوارد و به نمو نمو تمترانه که بوری نافووره که ده ها تم خوارد و ه نور به نموان که نموی ده خوارد و و نور به نموان کاتی له نیو کارتونه که ده خهوای نموا شتیکمان پییدا ده دا، نموه که سمرمای بیت.

(من جیاواز لموانی دیکم، بمردهوام یاریم لمگملّی ده کرد، زوّر جار دهمبرده ژووری خوّم (همرچمنده دایکم پیّی ناخوّش بوو) و قسمم لمگملّی ده کرد. همموو شتیّکم لای باس ده کرد، همموو شتیّکی من و خیّرانم کممی دهزانی، همر لم بیّکاریی باو کم، خواردنم خوّشم کانی دایکم، شمرٍ و پیّکها تنموه کانی میدیا و لانم، ناوی براده ره کان و ماموّستا کانم. باوه ربکهن، همر له رهنگی تووکیشی؛ زانیم وه کوو خوّم هانده ری ریال مهدریده و له کاتی یارییه کان لهسمر دهستم داده نا، بهلام نمو زوو بیزار ده بوو و جیّی ده هیّشتم به دیار تهله فزیونه و ه.

بهم شیّوهیه ماوهیمک لهگملّمان مایموه، وهک نمندامیّکی خیّزانه که مانی لیّ هاتبوو. کاتیّ توانیی بالمکانی لیّک بکاتموه و لمنیّو مالّ بفریّت، نموا زانیمان چاک بوّتموه. نمو نیّوارهی باو کم بمم شیّوهیم بینیی، گوتی: "تمواو، سوپاس بوّ خودا. مادامه کی چاک بوّتموه، کاتی نموه هاتووه بروات!")

(بمخممباری گوتم: "چی؟ بو کوی پروات؟ (زوّر زوّرم پی ناخوش بوو) ناکری لمگملمان بمینیّتموه؟ لمگمل خوّم گمورهی ده کمم!"

باوکم گوتی: "تو ده توانی دوور له نیّمه بژییت، کچه کهم؟ ده توانی له نیّمه دوور بکهویتهوه؟"

گوتم: "نمخيّر، نا توانم!"

باوکم گوتی: "نمویش باوک و دایک و خیّزانی همیم، خزم و کمسوکاری خوّی همیم، هیّلانم و کاری خوّی همیم، ژبانی تایبمتیی خوّی همیم و دهبیّ بگمرِیّتموه.

قسمکانی نمچوونه میشکم. ناخر نمو کوتره، خو مروف نییم کاری همییت؟ بیرم له قسمکانی کردهوه و بی نموهی هیچ بلیّم، چوومه باوهشی دایکم و زوّر گریام. نممدهویست لیّی جیا بیمموه و له هممان کاتدا نممده ویست قسمی باوکم بشکینم.)

نیّوارهٔ بمنابمدلّی نانم خوارد و زوّر زوو خموتم و یارییشم لمگملٌ کو کو (وام ناو لیّ نابوو) نمکرد، همر لم خممی نموهٔ بووم کم بمیانی دهروات و جیّم دیّلّی. همر بیرم لموهٔ ده کردهوه، تا خموم لیّکموت.

نیوهی شمو بوو کاتیک همستم کرد یمکیّک بمناگام ده کا، بینیم کو کو هاتوتم سمر سمرم و بمهیّواشی دندووک لم رووممتم ده دات، چاوم کردهوه و بینیم کو کو بم زمانی کوردی قسمم لمگملّ ده کات.

-داناز خان، من توم زور خوش دهوی و نامموی جیت بیلم!

به تمواوی چاوم کرده وه، زوّر سمرسام ببووم و نمیزانی چی بلّیّم، له شویّنی خوّم له سمر تمختمخموه کمم دانیشتم، دوای کممیّک گوتم: "توّ قسان ده کمی و ناوم ده زانی؟ نصم چوّن ده کریّ؟"

بههیّمنی گوتی: "همموو بالّنده و ناژهلّمکان قسم دهکمن، بملّام نیّوه تیّیاننا گمن. تو بو وا خصباری؟"

-ناخر باوكم دةلّى دةبى توّ بچيموة، من نامموىّ توّ برّوى، دةمموىّ همر ليّرة لمگملّمان بميّنيتموة.

-باشه شتیکی دی! بو تو لهگملم نایمی؟

-من لهگملّت بيّم؟ چۆن ئەمە دەكرى؟

بروانه! نمو جیّیمی من لیّی ها تووم. زوّر لیّره خوّشتره و دلّنیام زوّرت پی خوّش دهبیّت. بمس توّ رازی به و من ده تبهم.

- نمی دایک و باوک و خوشکمکانم؟
- -ناتوانم نموان بيمم. تو بچووكي و دهتوانم تمنها تو بيمم.
  - ناخر تو چون من دهبمی؟
- ناخر و نوّخری ناویّ... همستم با بروّین، باوه ٍ بکم لیّره خوّشتره (کوکو گوتی). بملّام جلیّکی کممیّک نمستوور لمبمر بکم، دهرهوه سارده.

ساقوّیه گولگولییه کهم لهبمر کرد و دانیشتم. سمیری منی کرد و چهند وشمیه کی گوت. لمنا کاو همستم کرد زوّر بچووک بوومهوه.

حەپەسام كاتى خۇم بەقەد بور كەلەيەكى زۆر بچورك بىنى. ئاخر ژوررەكەم بەقەد ھۆلى بۆنەكان گەررە ببور.

همرچمنده لمو کاتم نمو لم من گمورهتر بوو، بملام هیچ لیّی نمترسام.

بالّی بوّ دانام و چوومه سمر پشتی و خوّم توند به ملی گرت و له شمقه ی بالّی دا و له پهنجمره کراوه کمی چیّشتخانه که چووینه دهرهوه.

دهرهوه سارد بوو، خوّم به تووکهکهیموه نا و همستم کرد گمرم بوومهتموه، له ناسمان فری و مالّمان بچووک بوّوه، بمرزتر فری و دیتم گمره کهکمان، شاره کهمان همر وا بچووک دهبیّتموه، تا بووه چهند رِووناکییمکی بچووک...)

ماوهیمک لمسمر شمقام و کیلگم و رووباره کان فریین، تا لم کوتاییدا گمیشتینم چیایه کی بمرز و بلند.

زور بمنمرمی نیشت و منی برده هیلانمیمکی خوش لمنیّو درزه کانی گاشم بمرده کانی چیا که. من له سمرمادا هملدهلمرزیم، بویه چمند دانه پمریکی به دندووکی لی کردهوه و لمسمر زهوییمکمی دانا و منیش لمسمری دانیشتم و توزیک گمرم بوومه.

- دهزانی نیّره کویّیم؟ نیّره دانازه، سمر لووتکمی چیای سمنین. هیّلانمم لیّرهیم و تا ژیانمان ماوه، لیّره بمیمکموه دهژیین.

چاوه کانم کردهوه و گوتم: لیره؟

گوتی: "دیمهنه که زوّر جوانه، بهم شهوه دیار نییه، بهیانی زوّر جوانتر ده پبینی." ناورِیّکم له هیّلانه تاریکه که دایهوه، همستم به ترس کرد. بیرم هاتموه دویّنی شهو زوّرم نهخواردووه، بوّیه همستم به برسیّتییش کرد. له همسته کهم گهیشت و ملی جوولاند و چهند پارچه سهموونیّکی لهنیّو سکی دهرهیّنا و به دندوو که کانی، خستیه بهردهم، زانیم به چاو تاماژه ده کات بیانخوّم، بهلام دلّم نهیبرد.

نه دانیشت و بمنمرمی سمیری کردم، منیش بمخممباری دانیشتم و بیری دایک و باوک و خوشکمکانم ده کرده وه، ناخو بمیانی کم همآندهستن و من لم ژووری خوم نابیننم وه، چی ده کمن و چمند بوم ده گرین؟ کاتی نمم دیممنانمم هاتم پیش چاو، بی نموه ی همست بکمم؛ فرمیسکیک لم چاوه کانم هاتم خواره و ه. کاتی منی وا بینی، پیی گوتم: این دوور لم خیرانت برییت، ناواش من ناتوانم.

نَیّرهٔ نیشتمانی منه و له همموو شویّنیّک خوّشتره. ممگری و نموه برانه همر بالنده یمک مالّ و خیّرانی خوّی همیم، نیشوکاری خوّی همیم، لمم ژیانمدا رِوّلّی خوّی همیم.

بۆیە بە ھاورِیّکانت بلّی ئیّمە ئازار نەدەن، کاتی دەمانخەنە نیّو دەستیان، توند نە مانگرن، لە قەفەزمان بەند نەكەن. دەزانى بولبول لە قەفەز گۆرانى نالّیت، بەلكوو لە دووریى مالّ و خیّزانى دەگرى، كەچى ئیّوە وا دەزانن گۆرانى دەچرِیّ و دلّى خۆشە.

نه و ما وهیمی له گهلّتان بو وم، زوّر جار قسمت بوّ کردو وم که دلّت ناخوّشه، چونکه قوتابخانمت ده گوّردری و با و کت بیّکاره و دیاریت بوّ ناهیّنی، وهک جاران ناچنه گه شت و شویّنی خوّش.

کمچی من نه کارم همیه و نه قوتابخانه، نه دیاریم بۆ دیّت و نه کمس دهمباته گمشت و نموجا دلّم زوّر خوّشه، دهزانی بۆ؟ چونکه باوهرِم به گمورهیی خودایه، متمانهم به خوّم همیه و لمبمر نموهی خملکی باش زیاترن له هیی خراپ، بوّیه له کوّتاییدا همر خیّر و چاکه و راستی سمر دهکمویّت.

متمانه ت خوّت همییّت، همولّ بده دلّی با وانت خوّش بکمی، یارممتیی خوشکمکانت بده، لمگملّ هاورِیّکانت باش بم، لم خویّندن سمرکموتوو بم، خاک و نیشتمانی خوّت خوّش بویّ. سمیری نیّمه بکم، راسته نیّمه سامان و پاره و خانوو و نوّتوّمبیّلمان نییم، بملّام تمنها خوّشمویستیمان همیم، بوّیه بمکاممرانی دهژیین.

سمیری چاوه کانم بکت دانو که، ببینه چ خوشهویستییه کی تیّدایه! نیّمه نیّوه مان زوّر خوّش دهوی، نازارتان نادهین، لیّتان ناترسین و به دهنگ و رِهنگ و کاره کانمان؛ یارمهتیتان دهدهین، دونیاتان جوانتر ده کمین، نیّوهش همر وابن لهگملّمان و چیی ترمان ناویّت."

بهم قسانه سهرسام بووم، سهیی چاوه جوانه کانیم کرد و بیرم لهم هموو قسانه کرده وه، لهو کاته داخست و همستم کرده وه، چاوه کانم داخست و همستم کرد تیشکی خوّر له چاوه کانم ده دات، به نهستم کرد تیشکی خوّر له چاوه کانم ده دات، به نهستم کردمنه وه، بینیم له ژووری خوّم و لمناو جیّگای خوّم و تیشکی خوّر له په نجمره کهوه له چاوم ده دات. کاتی چاوم گیّرا، بینیم کو کو چوته سهر روّخی کارتوّنه که و به چاوه جوانه کانی سهیرم ده کات، نه مزانی نموه ی بینیومه؛ خهون بووه یان راستی؟ به راستی نه مشه و له سهر بالی کو کو چوومه سهر چیای سه فین و به تاسماندا فریم، یا خود خهونیّکی خوّش بووه و له تاسمانی خهیال ژیاوم!

نموهم لا گرنگ نمبوو، دهزانن بۆ؟ چونکم شتی زوّر گرنگ فیّر بووم، کم ناژهلّ و بالنده کانم خوّش بوی و بمبمزهیی بم لمگملّیان. نموان خرممتمان ده کمن و کاری خوّیان همیم لم ژیان و وه کوو نیّمم لمسمر زهوی دهژین.

نـمم کتیّبـم لـم لایـمن دهزگای روانگـم، لـم چوارچیّـوهی پـرِوْژهی کتیّبـی روانگـم چاپکراوه.

- f @ RwangaOrg
- @ RwangaFoundation
- y @ RwangaFdn

www.rwanga.org